

کلن ۲۳،۳،۲۰۱۴

نویسنده: معراج امیری

تراژدی هوتل سرینا

خبر غم انگیز قتل ۹ انسان به شمول چهار زن و سه کودک در هتل پنج ستاره سرینا در کابل، آنهم در شب نوزدهم، یک بار دیگر شهریان کابل را تکان داد. شبی که باید مردم افغانستان با همه خوشی‌ها و غم‌های خود به پیشواز بهار جشن سال نو می‌رفتند. شاید برای عده‌ای اینهم فقط یک خبر بود مانند بسیاری خبرهای دیگر در جمله جریانات و سزومه. اما برای خانواده‌های قربانیان شاید هم برای تعداد زیاد از انسانها، این عمل شنیع غیر انسانی بجای پیام بهاری پیام آرز مرگ بود. نه بلند کردن علم در سزوه خلیفه چهارم مسلمانان که مردمان زیادی با نعره‌های بلند اللهس اکبر آنرا بدرقه می‌کردند، نه تهیه هفت سین، نه پایکوبی دهقانان نه جشن بزرگ بین المللی پغمان بخاطر تجلیل از سز نوزدهم، هیچ کدام زخم‌های خانواده‌های داغدار قربانیان این فاجعه را مرهمی نمی‌گذارد. مگر میتوان با دیدن چهره زیبای نیلوفر شش ساله که تازه شامل کودستان شده بود اما برای همیشه چشم از جهان بست، باز هم به بهار زیبایی هایش فکر کرد؟ این سزها صفحات انترنیتی پر است از پیام‌های نوزدهم اما چه نوزدهم خونینی! کشته‌های زخمی‌های هفته بازار شهر میمنه، کشته‌های زخمی‌های بخون غلطیده شهر جلال‌آباد کشته‌های هوتل سرینا. مگر برای کشتن یک طفل سه ساله که نمیدانم در برابر این جانیان مرتکب چه گناهی شده بود باید سه مرمی را به پیکر زریف‌سل می‌نشاندند. تراژدی قتل کشتار سز تا سز عمق بیشتر پیدا می‌کنند برای کرسی نشینان کابل به سز مره گی تبدیل شده است. بخاطر مرگ طبیعی یک انسان کرسی نشین باید مردم افغانستان سه سز سوگواری کنند اما چه کسی بر مزار این بیگناهان به سوگ خواهد نشست بجز فامیل‌ها و سزستان‌شان.

مسئولیت این همه جنایت را تنها طالبان بسش ندارند، جامعه بین المللی که بمطور مبارزه علیه تروریسم به افغانستان آمدس بار منت کم‌های بی‌شایبه‌شان بر شانه‌های ملت افغانستان گرانی می‌کنند متسلم در تلاش هرچه سز دتر امضای قرارداد امنیتی هستند، چه مسئولیتی را بسش دارند؟ بجای حمله به فابریکه‌های طالب سازی در پاکستان سز سزها مردم بیگناه را مورد حملات هوایی‌ها و خانه‌پالی‌ها گسیخته‌نیوس‌های سز خود قرار می‌دهند بس دستگاه سزلی که از حمایت‌های نظامی، اقتصادی‌ها امنیتی بین المللی نیز برخوردار است مظلومانه دست تضرع جانب آدمکش‌ها جانیان دراز می‌کند. دنیای عجیبی است آنهایی که در سوریه‌ها عراق‌ها سز کرایس کجا‌های دیگر سنگ دفاع از حقوق بشر را به سینه می‌کوبند، حکومتها را به همین بهانه سقوط می‌دهند کشورها را مورد حمله قرار می‌دهند، در افغانستان بجای دفاع‌های از حق زندگی کردن بگونه‌ای مستقیم غیر مستقیم از ناقضین حقوق بشر جنایتکاران جنگی حمایت می‌کنند یا تمام معیارهای بین المللی حقوق بشر را زیر پاشنه‌های نیوس‌های سز اجیران شرکت‌های امنیتی خود خرس خمیر می‌کنند بس قایع زندان ابو غریب در عراق سز زندان گوانتاناموس توقیف‌شده‌ها انسان بیگانه بنام رابطه با القاعده نمونه‌های آنست.

از اصل موضوع در نشویم، چگونگی داخل شدن چهار تروریست به هوتل سرینا سوال برانگیزس معمای پیچیده‌ای است. هوتل سرینا نه ملکیت سز ملت افغانستان استس نه ملکیت کدام سرمایه‌گذار افغان. این هوتل سرمایه‌گذاری خانواده آغا خان رهبر اسماعیلی‌های جهان است بس وظیفه تامین امنیت

این هتل نه بدنش نبوس های امنیتی هلث افغانستان بلکه مانند تمام موسسات نظامی غیر نظامی خارجی در بدل میلیارد ها دالر به شرکتهای امنیتی خصوصی امریکاییس انگلیسی مانند XE Service سابق Blackwater ، Dyn Corp ، NLC Holding (در افغانستان متعلق به حمیسردک پرسر زیر اسبق دفاعس کاندید مستعفی ریاست جمهوری این سره)س یا شرکت امنیتیس طن (متعلق به خانواده پوپلس از اقارب فامیل کرزی) سپرده شده است . چنانکه در بالا تذکر رفت شرکتهای افغانی دختر این کمپنی ها متعلق به یک تعداد جنگ سالاران سابقس اقارب نزدیک کرسی نشینان هلث هستند. بسجود فرمان کرزی در زمینه منع فعالیتهای این کمپنی ها، کمپنی های پر قدرت با بسابط خارجی مانند سابقسظایف امنیتی را بعهده دارند. تا حال نه مسولین هتل سرینلس نهس وزارت داخله افغانستان افشا کرده اند که کدام شرکت امنیتی خصوصی مسول تامین امنیت هتل سرینا بوده استس بسجود کنتوسل شدید امنیتیس داشتنس سایل مدرن چگونه طالبان موفق شدند س پوسته کنتوسل را بسن مشکل بگذرانند؟

نمایشسیدیو های کمره های نصب شده در هتل سرینا از طریق تلویزیون آریانا، چگونه حمله طالبان را در حد معینی به نمایش میگذارد. اما در حل معضله کمکی نکرده بلکه سوالات تازه ای را خلق میکند.

نظر به ادعای مقاماتس وزارت داخله، تسریستها چهار قبضه تفنگچه کوچک را در بوتهای خود که گویا از اندازه عادی بزرگتر بوده اند جا سازیس به داخل هتل انتقال داده اند اما فلمسیدیویی برعاشه چهار قبضه تفنگچه کوچک مقدار زیاد مرمیس جاغور ها را نشان میدهد که مخفی کردن آنها در داخل بوت با آن مقدار ناممکن به نظر میرسد.

در تبصره فلم گفته شد که تسریستها با کوبیدن میخهای بزرگ در بوتهای خود افراد موظف دوسازه کنتوسل را فریب داده اند در حالیکه حد اقل س جوره بوت کف پلاستیکی به نظر میخورد که سشن نیست چرا در آنها میخ بکار رفته باشد. برعاشه گفته های ضس نقیض شکس شبه را در مورد اظهارات موظفینس مقاماتس وزارت داخله بیشتر میسازد.

مسولیت قتل ۹ نفر در هتل سرینا اگر در قدمسلسل متوجه تسریستهاستس دستهای پشت پرده است در قدم سس متوجه کمپنی امنیتی است که چگونه افرادی را موظف کنتوسل دوسازه هایس سدی هتل کرده بودند که همه سسزه محل بوس باش مهمانان مهم موسسات بین المللی میباشد. کدام عقل سلیم میتواند قبول کند که در چنین محلی به افراد فاقد تجربه کاری چنینسظیفه مهم را محول کنند؟ آنچه تصور میشود اینست که یا موظفین امنیتی با گرفتن پول به تسریستها اجازهس سدر بسن جنجال را به هتل داده انس آنها با خاطر آرامس ارد هتل شده اند. سن هر چهار نفر کمتر از بیست بودس آنها به هیچ صورت تا آن حدی کار کشته نبودند که بتواند قبل از انجام چنین عملی هیجان های دوسنی خود را چنان مخفی کنند که از چشم افراد با تجربه ای امنیتی مخفی بماند. حتیس عده جنت برین هم چنین آرامش سسانی را به آنها داده نمیتواند که نا آرامی سسانی آنها از چشم یک مامور امنیتی مخفی بماند مگر اینکه پیش از داخل شدن به آنها این اطمینان داده شده باشد که میتوانند از کنتوسل بسن مشکل بگذرند. یا اینکه قبلاً به اندازه معین مواد مخدر به آنها داده شده باشد که آنها کنتوسلی بر اراده خود نداشته باشد اما این امر بعید به نظر میرسد. احتمال سوم اینست که داخل شدن این افراد به هتل از مراجع معینی قبلاً برنامه ریزی شدهس به افراد امنیت هدایت داده شده باشد که از کنتوسل دقیق این افراد صرفنظر نمایند. با در نظر داشت اینکه این شرکتهای امنیتی در پیوند تنگاتنگ سازمانهای استخباراتی

نیز قرار دارند. نظر به اظهارات مقامات امنیت ملی در عقب این عمل دست سازمانهای استخباراتی خارجی وجود دارد، بن آنکه مشخص شود که کدام کشور مورد نظر این مقام است. وزارت داخله دفتر امنیت ملی ریاست جمهوری در برابر ملت این مسوولیت را دارد که شرکت موظف امنیتی در هوتل سرینا را شناسایی و بمردم معرفی نماید. فعالیت های این شرکت را ممنوع افراد مسوول را دستگیر و به محاکمه بکشاند. شاید به نظر بسیاری طرح این مسایل به تهوری توطئه بیانجامد، اما در سیاست مدرن ذهنیت سازی یک اصل بسیار مهم است. سازمانهای استخباراتی برای رسیدن به اهداف سیاسی استراتژیک کشور های متبوع خود دست به چنین اقداماتی میزنند. تکرار متسلّم چنین سقایی به شمول تازه ترین سقعه قتل افراد پولیس در ارزگان آنهم در سزهای قبل از انتخابات ریاست جمهوری س جنجال امضای قرارداد امنیتی در ذهنیت مردم تاثیرات عمیق سانی بجا میگذارد. برداشت مردم از این سقایی در قدم سلال بیانگر ضعف حکومت س نیوس های امنیتی س قوت س سزافوسن طالبان است که حضور نیوس های خارجی را در افغانستان به یک ضرورت مبرم تبدیل میکند، س شن است که کی ها از این ذهنیت سازی ها نفع میبرد.